

Dresden den 5 April 1898.

Høistærende Herr Grieg!

Med stor Bedrøvelse ser jeg af
Deres Brev, at det ei heller denne gang skal ville
lykkes mig at faa opført noget af mine Arbejder
i mit Færeland. Smidlertid beder jeg Dem
dog godhedsfuldt at ville anse de Compositioner,
som jeg i Lørdags sendte Dem, og lægger jeg
Deres gode Hjerte nær og beder paa det mest
instændigende om, at De ville være saa snil at
opføre idetmindste et af mine Arbejder. De
Compositioner, som vil komme tilorde i Bergen,
har sikkerlig gjentagne Gange faaet sine Sager
spillet hjemme, medens jeg aldrig har haft An-
ledning, omend jeg foruden andre Ting har skrevet
Text og Musik til en stor Opera, som gjentagne
Gange er blevet opført med stor Lykke paa to af Tysklands
fineste Hofoperer. Saa vidt jeg ved har
ingen norsk Componist til Dato en saadan
Kjendtgjøring at kunne opvise. —

Desuden componere jeg den baktiske
Opera: „Tregas Altar“, Texten frik bearbejdet
og oversat efter etdams Cehleuschlägers Værk.

Samme er jo høist uskyldig, som Meester
Oehlen-schläger selv siger i Forhølet til sine i
Aaret 1805 i "Kjöbenhavn udkomne, poetiske
Skrifter", men jeg finder den meget morsom.

Musikken, ialt 29 Nummer, er holdt i
knapp Form og i den norske Polketone.

Allerede for længere Tid siden lagde jeg
Planen til et større musikalisk-dramatisk
Værk, som speciell behandler Blodbaanen
og Christendommens seierlige Kamp med
Hedendommen i Norge og Island. Værket
er færdig og en Del af Musikken ogsaa, men des-
være er det i den senere Tid gaact mig saa svært
daerlig, at jeg ikke har været istand til at skrive
noget. Især i denne Vinter har Næringssoogen
skrokkelige Joyk været saa svære, at jeg var
Fortvivlelsen nær og ofte har jeg maattet
bogsaveligen hvinge dagevis.

Jeg har i sin Tid gjentagende hos den
norske Stat søgt Skipendier, men intet Gaaet,
omend sogar Herr. Statsminister Emiel Haug
selv skrev mig et Paar hyggelige Breve dengang
og lovede at gjøre sit. Gudbr. Böhm, min Lærer,
menke at Skylden var, at jeg intet har ladet spille
hjemme, men hvad skal jeg gjøre, da der ingen
Opera gives i Norges Land?

Jeg har nu til Hensigt i disse Dage ^(at) søge
Stipendium hjemme, og derfor havde det jo været
af en saa uhyre stor Betydning for mig, hvis De
vilde have opført noget af mine Sager i Bergen,
men nu er ogsaa dette Haab svundet, og saadant
er bittert, naar man er saa fattig og har gaaen
gaaet saa meget ondt i Livet som jeg.

Herved vilde jeg nu i al Ærbøiyhed forespørge
hos Dem, høiædrede Mester, om De vilde være
saa inderlig snil at understøtte min Ansøgning
om Stipendium med en anbefaling? Jeg vilde
være Dem uendelig taknemlig dertil og fik jeg det
nokke Statsstipendium, som jo vel er 1500 Kr., saa
var jeg reddet og kunde saa i Ro i Sommerens
Løb fuldende min toedie, femaktige Opera:
"Kong Magnús!"

Hvis De, foruden de indsendte Manuscripter,
ønsked at se flere, for at kunne danne Dem en
saaud Mening om mit Talent, saa skal dette
øjeblikkelig ske efter Ønske. —

Foruden Musik skrev jeg et femaktigt Kuespiel
hvorom Dresden skarpeste og bedste Theatreforenk skriver:
"Das Drama „Durch eigene Kraft?“ von
Kern Asperstrand habe ich mit sehr grossem Interesse
gelesen und kann die stark dramatische Begabung
des Autors nur anerkennen. Der sittliche und

speciifick christliche Werth des Stückes ist
ausser allen Frage, der dramatische und litterarische
Werth ein durchaus gediegener."

Desforuden skrev jeg Romaner, Humoresker etc,
hvoraf jeg tillader mig at vedlægge en liden, som
er bleven trykt som Feuilleton i en Avis i Thüringen
og næstens ogsaa kommer her i "Tred. Naechrichten".

Hermed lægger jeg da nu min Skjæbne
med fuld Tro i Ders Haand, hoistrede
Meeter, og beder Dem gjøre, hvad De kan for
mig, at jeg kan faa fuldfoit mine Planer, og
ikke maa gaa til Grunde, hooftor jeg ofte frygter.

Med Bøn om Undskyldning for min Paa-
trængighed har jeg den Ære at hilse Dem

I sandt Høiagtelse
erbødigst

Ligw. Sepeström

Jeg er vel indimøkket om, at der i Leipzig
og ogsaa hjemme findes ondskaabsfulde Mennesker,
som ved Intriger, Raafabelser etc søger at hindre
min Fremkomst i Livet, men dertil har jeg ingen
Aarsag givet og lægger min Sag tillidsfuldt i
Guds Haand. —